

Sermo

mons intrat per fenestras nras. et nihil hz
teus in hōie si oculos nō hz. Sic enī dñs
castri nō hz ingressū nisi p portā. sic nec de
us. Tercia cautela ē fuga ocij. ergo sem
per aliqd boni facito. vt te diabolus inue
niat occupatū. **Hiero.** Nō enī facile capi
tur. q̄ bono vacat exercitio. **Vñ** legit in vi
tas patrū. q̄ qui ē occupatus in aliq̄ exerci
tio bono hz vñū demonē cū temptantē. s̄
q̄ est ociosus hz mille demōes cū temptā
tes. **¶ Sed q̄tū** ad q̄nū sciendum. q̄
male cogitationes p̄ q̄nq̄ expellunt que in
telligunt per q̄nq̄ digitos i manu. p̄ quā
repellit homo a se inimicū volentem cum
ledere in corpore. **Primū** est memoria
mortis. **Unde Aug.** Nihil sic reuocat a
peccato. sicut frequens mortis meditatio.
Secundū est memoria passionis chri
sti. **Aug.** Totus nob̄ fixus sit i corde qui
pro nobis fixus est in cruce. **Tertium** ē
memoria extremi iudicij vbi reddituri su
mus rationem de cogitationibz nris. **Sap̄.**
p̄. De cogitationibz impij interrogatio erit
Quartū est pena damnatorū. **Vñ** **Isi.**
do. in si. Intende anima quascunq̄ seculi
penas. quoscunq̄ tormentorū dolores. et cō
para hoc totum gehennę. et leue erit tibi oē
quod pateris. **Hiero.** in eplā. Tanta i in
ferno vis doloris est q̄ mens ad aliud vi
rigi non poterit. nisi ad qd̄ vis doloris im
pellit. **Quintū** est gloria beatorū. d̄ qua
dicit ps̄. Qm̄ mille āni ān oculos tuos tāq̄
¶ dies besterna q̄ p̄terit. **Unde** pro cō
clusionē istius sermōis canere nos debem⁹
a malis cogitationibz. et q̄n̄ incidunt tūc im
mediate eas expellere debem⁹. **Unde Ce
sarius.** Incipiam⁹ bonas cogitationes dili
gere. et statim ab illis que male sūt nos do
min⁹ dignabit⁹ liberare. **Hiero.** Quicqd̄
pudet dicere. pudeat et cogitare. **¶** Diabo
lus delectat⁹ in malis cogitationibz. patet p̄
tale exemplū. **Legitur** q̄ quidam habuit
malas cogitationes. et diabolus se ei associ
ans in specie cursoris secū ambulauit. et cū
simul ambularent iste homo expauescere
cepit. et cum peruenirēt ad quandam eccle
siam ille homo intrauit. et compunctus ad
sacerdotem inuit eo q̄ in q̄dragesima eēt. et

confessus est. **¶** Nū exiit de ecclesia diabo
lus stetit foris et vicissim insperxit homines
exeuntes de ecclesia interrogans vbi soci⁹
suis maneret. **Et** cum ille dixit. ego sum.
qui huc etiam tecum veni. eamus ulterius
At ille: tu non es socius meus qui an
tea fuisti. quia tunc non cognouit eum. eo
q̄ confessus esset. et deus ei peccata sua in
dulsisset.

¶ Item alium sermonē de cog
itationibus quō continue hōi sex sūt co
gitanda que preseruant eū a malo et custo
diunt eū in gratia. **Augre** ante sermone
liij. **¶**

Sermo. CXXXIX. de locutiōe.

De omni ver
o ocioso quod locuti fuerint.
Matth. xij. Sciendum q̄ q̄
tuor sunt obseruanda ne offendam⁹ in lin
gua et in verbis. **¶** Nam homo qui loquitur
debet attendere quid dicat. q̄n̄ dicat. et quō
dicat. **¶ Primo** qd̄ homo debeat loq̄. **¶**
docetur. j. Petri. iij. Si quis loquit⁹ q̄si
sermōes dei loquat⁹. **Eph. iij.** Dis sermo
malus ex ore vestro non pcedat. sed si quis
bonus est ad edificationē. **¶** Contra hoc fa
ciant qui loquunt⁹ verba scurrilia et noci
ua. et talia verba turpia offendunt hōiem
esse peruersum ab intra. quia sicut porcus
cognoscitur in lingua. virū mūdus sit vel
imundus. sic homo in platione verborum.
Hiero. In verborū pondere pbatio confi
sit vite hūane. **Matth. xij.** Ex abundan
tia cordis os loquit⁹. **Unde** si hō hz bonū
cor et castum. tunc loquit⁹ verba bona et ca
sta. sicut patet in bonis et deuotis homini
bus qui sepius nomināt Iesum et Mariā
et alia verba salutifera. **Sed** imundi et lu
ruriosi delectant⁹ loqui verba impudica.
et in hoc ostendūt se habere corda impudi
ca. siue sint viri siue mulieres siue v̄gines.
¶ Unde Chrysosto. sup̄ **Matth.** Quale
cor habet vnusquisq̄. talia verba loquit⁹
et opera facit. **¶ Unde Isid.** Qualis sermo
dirigitur et offenditur talis et animus com
probatur. **¶ Unde** aliquę mulieres que vo
lunt esse multū honeste cū talia v̄ba pferūt

quoniam corriguntur tunc excusant se quod non denotent talia corde. quod est falsum. quia christus dicit. ut habet **Matth. xij.** Ex abundantia cordis os loquitur. Et si tales essent mulieres honeste caste. et haberent corda pudica nullo modo talia proferrent. Unde **Aristo. iij. eth.** Qualiscumque est unusquisque taliter dicit. talia operatur et taliter vivit. Et insuper per talia luxuriosa verba inficiunt audientes. **Greg. sup. Ezechiel.** Sicut malus aer assiduo flatu inficit corpus. ita perversa locutio assidue audita inficit animam. Et si ille malus reputatur qui inficit corpus proximi et homicida est. quod tunc ille qui animam proximi inficit. que dignior et nobilior est quam mille corpora. Unde **Aug. Mai.** est damnatus in amissione unius anime quam mille corpora. **I. Unde sciendum** quod tres sunt provincie. et quilibet habet suam propriam loquelam et speciale. per quam seipsum unusquisque potest cognoscere ad quam provinciam pertineat. **Prima** est provincia celestis. et loquela illius provincie est deum laudare et ei regere. Unde **ps. Beati** qui habitant in domo tua domine in seculum seculi laudabunt te. **Esai. li.** Gloriosa actio et vox laudis inveniunt in ea. Ergo qui deifica verba loquuntur et libenter orant. et deo reguntur beneficiis suis ostendunt se pertinere ad celestem provinciam. Nam hic discunt in terris quod debent deum laudare in celis. **Bern. Discam?** in terris quod facturi sumus laudes in celis. Nihil ita proprie celestis habitationis statum representat. sicut alacritas laudantium deum. **Secunda** est provincia terrestris et ista habet linguam speciale. scilicet loqui de mundanis rebus. **Job. iij.** Qui de terra est de terra loquitur. **Item Job. iij.** Ipsi de mundo sunt. ideo de mundo loquuntur. Unde patet quod multi ostendunt se esse filios huius seculi. qui frequent loquuntur de mundanis rebus. Hoc patet quia ubicumque iam homines sunt simul congregati. ut frequenter non loquuntur nisi de rebus mundanis. **Tertia** est provincia infernalis. et loquela illius provincie est iurare. maledicere. blasphemare. nam damnati per multitudinem dolorum et penarum blasphemant deum. Unde **Apoc. xvi.** Blasphemerunt deum celi per dolores. **Esai. xlvij.** Cum esurierit irascetur et maledicet regi suo et deo suo. Unde patet quod blasphemii

et maledicti addiscunt hic in terris loquelam quam habituri sunt in inferno. et ostendunt se esse filios inferni. Unde dictum est de Petro apostolo. Nam et loquela tua manifestum te facit. Attendere ergo debet quilibet christianus quod loquatur. scilicet quod hoc sit bonum et licitum. Unde **Isido. de sum. bo.** Mali sermones in ore christiani esse non debent. **Secundo attendere debet homo** qui loquitur. cum quo loquatur. **Greg. Obsecro** ut discas qualiter unumquemque alloqui debeas. Nam si loqueris cum stulto. tunc tu non debes multa facere verba. **Ecc. xij.** Cum stulto non multa loquari. Est enim signum stulticie. quando sapiens cum stulto multum loquitur. **Ecc. xij.** Cum dormiente loquitur qui narrat stulto sapientiam. Unde **Salomon.** Non recipit stultus verba prudentie. nisi ea dixeris que versantur in corde eius. Item si cum homine iracundo et litigioso loqueris. tunc verba mollia et non dura sunt proferenda. Unde **Salomon.** Mollis responsio frangit iram. durus sermo suscitatur furorem. **Aug. Deo** magis ignis ligna suscepit semper in maiorem flammam erigit. Ita malus homo quanto magis rancorem audierit. semper in maiorem maliciam excitatur. Ergo nihil melius est quam tacere et victoriam verbosius dare. nisi esset contra famam propriam. tunc bene crudelis esset. qui negligenter suam propriam famam. Sed in alijs omnibus est signum prudentie dare victoriam verbosius. Unde **Cato.** Contra verbosios noli contendere verbis. Item si cum homine senes. tunc loquendum est reverenter. quia senes venerandi sunt propter senium. Unde apostolus. Senes obsecro honorare ut patres. Nam senes facilius provocantur ad iram et difficulter revocantur. Item si cum homine sapiente tunc pauca et brevia verba sunt dicenda. Unde scriptum est. Sapienti pauca verba sufficiunt. **Tertio attendere debet homo** qui loquitur quando loquatur. Unde **Salomon.** Est tempus tacendi. et tempus loquendi. Unde **Hugo.** de disciplina monachorum. Est enim tempus quando nihil est dicendum et est tempus quando aliquid est dicendum. Nullum enim tempus est quando dicenda sunt omnia. Unde **Albertus** de mensura loquendi et tacendi dicit. Magna enim res est vocem

Sermo

et silentij temperamentū. **Seneca**: Serua itaq; silentiū. donec loq; tibi fuerit necessariū. Et nō solū in dicēdo alijs temp⁹ expectandū est. s. etiā i rēdēdo. **Uñ Salomō** Qui prius rēdet q̄ audiat. stultū se eē demonstrat et cōfusiōe dignū. **Uñ etiā sciē** dū q; q; ori suo discretiōis custodiam non apponit. ē velut ciuitas absq; muro. **Pro verb. xxi.** Sicut vrbis patens et absq; murorū ambitu. ita homo qui in loquēdo nō pōt cohibere spm suū. In piculo enī est ciuitas illa. cuius porta semp est aperta tpe guerre. et si est in terra inimicorū sita. Tales etiam sunt illi apud quos nullū est silentiū qui et nullum secretum celare et abscondere possunt quicquid audierint vel viderint in publicum referunt. Itē est sicut nauis sine gubernaculo. que vadit non quo vult. sed quo ventus ducit. Item est sicut domus sine ostio. vbi vnusquisq; intrare et exire potest. et vbi intrant canes et porci. **Vnde** sicut ad portam domus vel ostij maior custodia ponenda est. quia qui habet portam defacili habebit castrum. sic q; libet dederet ponere custodiam ori suo. et dicere cum ps. **Donec dñe custodiam ori meo.** **Quarto** debet attendere q; loquitur quō loquat. s. prudēt et honeste. vt possit dicere cū ps. **Os meū loquet sapientiam.** Nam dicenda sunt verba simplicia leta et honesta sine cachinnis et clamore. Item verba dulcia et rationalia sunt proferenda. **Ecd. vi.** Dulce verbum multiplicat amicos. et mitigat inimicos. **Nā** facundia dulcis excitat et nutrit amorē primi. **Quātum** ad secundam partem dicendum. q; cum quis ista quattuor iā predicta habet in verbis. tunc debet sequi dñm nrm Iesum christum in pferendo verba sua. sicut ipse christus vba ptulit. **Uñ Greg⁹.** Dis christi actio nra est instructio. **Ad** etiā intelligit de verbis christi sicut de actiōib; ei⁹. **Uñ Aug⁹.** in de vera religione. Tota vita christi in terris que p hoies gessit disciplina morū fuit. Ergo qlibet christianus debet seq christum in vrbis et morib;. **Item Aug⁹.** in. li. de vita christiana. Christiani ille nomen frustra sortit. q; christum mīme

imitat. **Uñ etiā Cypan⁹ d. xij.** abusiōib; Christian⁹ recte nemo dī. nisi qui christo morib; cogit. Si tunc aliq; diceret. qd tenit christ⁹ in vrbis. in q; eū imitari debeo. imo et in q; oīs christian⁹ eū imitari debet. **Rēdet pmo.** christ⁹ tenuit vritatē in vrbis in cui⁹ signū ipse dixit **Joh. iij.** Ego sum vritas via et vita. in q; imitandus ē. **Uñ Al** tertan⁹ de mēsurā loquēdi. **Sup oīa** vritas ē colēda. q; sola deo hoies pios facit. **Nā** verax in vrbis diligit a deo et hoīb; ps. **Ecce enī** vritatē dilexisti. **Et** econūso mēdax odit a deo et ab hoīb;. **Enim** ab hoīb; odit. ondit **Salomō** dicēs. **Pot⁹** diligēdus ē fur. q; assiduus i mēdaciō. **Et** etiā odit a deo q; mētē fraudulēt et deceptorie. ondit ps dicēs. **Perdes oīs** q; loquūt mēdaciū. s. i nocumtū pxiimi. **Reci** merito odit a deo. q; mēdaciū ē pctm diabolici **Joh. viij.** Ipse mēdax ēz pī ei⁹. s. ip sius mēdaci⁹. q; ipse pīm mēdaciū inuenit qñ pmos parētē recepit dicēs. **Requaq;** moriemī. **Uñ** mēdax h; linguā diabolicā in ore suo. **Proū. xij.** Abominatio ē deo labia mēdaciā. Itē hō mēdax ē similis false monete. ergo q̄tum pualet floren⁹ bonus floren⁹ falso. tñ pualet hō verus hō mendaci⁹. **De** mēdaciō qñ sit mortale vel veniale. **Quere** sup. fmōe. **cxviii. l.** vbi dī q; triplex ē mēdaciū zc. **Secūdo** christ⁹ habuit vtilitatē in suis vrbis. quia nunq; aliq; vrbū inutile ptulit. in q; etiam eū quilibet christian⁹ imitari debet. **Nō** enī sufficit vritatē habere in verbis. nisi etiaz ibi sit vtilitas. **Vnde Bern⁹.** in. li. de formula honeste vitē. Sermo tuus non sit inanis. sed aut consoletur. aut doceat. aut p̄cipiat. aut moneat. **De⁹** aut vult vt vtiliter exprimam⁹ verba nostra. In signum huius tunc anteq; verbum pducit in lucē sex necesse hab; p̄trāsire. **Primo** enī incipitur a pulmone. **Secundo** peruenit ad cor. **Tertio** pertransit guttur. **Quarto** linguam. **Quinto** dentes. **Sexto** labia. et sic tunc exprimitur. **Ex** isto patet. q; quilibet debet se moderare a verbis inutilibus et ociosis. **et** exemplo christi verba vtilia pferre. **Circa** quod querit an homo i ver.

bis iocosus possit peccare mortaliter. **R**espo-
 deo qd sic. et h̄ quatuor modis. **P**rimo cū
 qd ptulit i ioco xba mala et scandalosa q̄
 sunt cōtra honore dei et scandalum pximi
 Sicut isti q̄ pferūt xba iocosa cū intentio-
 ne p̄uocādi audientē ad irā et blasphemā
 Et tales sic p̄uocātes pximos. rei erūt oī-
 um p̄ctōz q̄ cōmittūt. p̄uocati. vel in verb
 vel in fact. Quia regula est iuris. qui dat
 occasione dāni. dānum dedisse videt. Et
 christ⁹ dicit i enāgelio. vt habet **M**att̄.
 v. Dis q̄ irascit̄ frī suo. reus erit iudicio. q̄
 bust tūc ille reus erit. q̄ primū sciēt ad ira-
 cundia p̄uocat. **S**ecūdo cū qd loquit̄
 xba iocosa causa alliciēdi ad malū actū.
 Verbi gr̄a. Si qd loquit̄ xbu iocosu ea
 intentione vt aliā psonā ad actū illicitum
 alliciat. tūc tale xbu iocosu erit sibi morta-
 le p̄t malā intentionē. **T**ertio p̄t dele-
 ctationē. quia posset qd habere tantā dele-
 ctationē in xbis iocosis. q̄ in hoc tēū gra-
 uiter offenderet. **A**ug⁹. Nullū peccatū est
 adeo veniale. qd nō fiet mortale si placet.
 Et q̄to qd maiore delectationem habet i
 aliquo peccato. tanto maiorem p̄nāz sus-
 tinebit p̄ illo. **A**pod. xviij. **O**rum i delitijs
 fuit. tantū dat ei tormentum. ergo qn in
 aliquo peccato quod veniale esset habuis-
 ses excessiuam delectationem. tunc oīno cō-
 fiteri deberes p̄pter securitatem. **V**nde re-
 prehensibile est habere magnam complacē-
 tiam in risibus et iocis. nisi talia fierēt cau-
 sa recreationis et moderate. **A**risto. viij. eth.
Homo semper indiget quadam delecta-
 tione p̄pter quandam recreationem p̄pter
 multos labores qui sibi occurrūt. **Q**uar-
 to cū quis iurando iocose sciēt mentitur
 qd talis s̄m sc̄m **I**ho. secunda. ij. q. xviij.
 non excusat a mortali p̄ctō q̄ iocose p̄ie-
 rat. qd nō euitat dīnā irreuerentiā. imo q̄tū
 ad aliquid magis auget. **E**x his iam dict̄
 patet exēplo christi. qd debem⁹ seruare ve-
 ritatē. et vtilitatē in verb nostris. **T**er-
 tio christus habuit moderantiā in xbis
 suis. **S**ic et nos. qd duo iā p̄dicta non suf-
 ficerent. scz veritas et vtilitas. nisi etiāz ibi
 esset moderatiā. **E**cd. rri. Verba sapient̄
 statera ponderabūt. **V**n sicut diues nu-

merat suos denarios anteq̄ eos expendit
 et alijs tribuit. sic et nos ponderare debem⁹
 xba anteq̄ pferam⁹. **V**n p̄meditate lo-
 qui bñ cōuenit sapiētī. **E**cd. xxxij. **A**dole-
 scens loquere vix in causa tua. et cū bis int̄-
 rogatus fueri habeat caput tuū r̄nsū. **N**ā
 q̄ multū vti⁹ verb nuncq̄ puenit ad veram
 p̄fectionē. **J**aco. p. **Q**ui se putat religiosū
 esse et nō refrenat linguā suā. hui⁹ vana ē
 religio. **V**n **B**reg⁹. in moral. Multiloq̄o
 quisq̄ seruies. rectitudines iusticie tenere
 nō pōt. **I**n illud ps. **V**ir linguosus non
 diriget in terra. **E**x his iam dict̄ patet. qd
 q̄libet christian⁹ exemplo christi debet illa
 tria in suis xbis h̄re. scz vtilitatē. vtilitates et
 moderantiā. **S**z q̄tum ad tertiam **S**
 partē hui⁹ sermōis sciendū. qd septē debet
 nos inducere ad silentiū. vt libent̄ taceam⁹
 et pauca xba loquam⁹. **P**rimū est. scz mo-
 derantiā in xbis que est p̄ncipal⁹ virtus.
Vn **C**ato. **V**irtutē p̄mā puto cōpescere
 linguam. **P**roxim⁹ ille deo q̄ scit rōne ta-
 cere. **S**ic econūso magnū dedecus ē. non
 posse compescere et moderare linguā. **S**e-
 cundū est quia natura p̄pria inducit ad
 moderantiā xborū. ex eo qd quilibet hō na-
 turalit̄ habet vñ os ad loquēdū. et duas
 aures ad audiendū. in signū qd debet esse
 velocior ad audiendū. et moderatus in
 verbis ad loquendū. **V**n **J**aco. p. **S**it
 oīs homo velox ad audiendū tardus au-
 tem ad loquendū. **S**ed econtra aliq̄ sunt
 qui cum vno ore tot verba pferunt qd aliq̄
 habentes duas aures habent tediū audi-
 re. **E**t si ille haberet duo ora. tūc tot xba
 pferret. quot aliq̄ vix vel nullo modo susti-
 re possent. **E**rgo multiloquio seruies. facit
 contra p̄p̄iam naturā. que inducit enī ad
 taciturnitatem et verborū moderantiā.
Tertū est qd qui paucis vti⁹ verbis cu-
 stodit aīaz suam. **P**rou. p. **Q**ui custodit
 os suū custodit aīam suā. **V**n **A**mb. li. de
 offi. **O** plures vidi loquēdo incidisse pecca-
 tum. vix autem quēq̄ tacedo. **V**n **C**ato
Nam tacuisse nulli nocet. nocet esse locu-
 tum. **V**n etiāz **A**mb. sup. ps. **B**eati ima-
 culati s̄c. **V**alde difficile ē. qd multa lo-
 quē nō mentiat. **Q**uartū qd loq̄citas

Bermo

est signū stulticie. **Salomon.** Multas cu-
ras sequuntur somnia. et in multis sermonibus
inuenitur stulticia. Sic econūso taciturnitas
est signū sapiē. **Seneca.** Taciturnitas oī
stulto p sapia reputat. ergo quicunq; vti-
multū verb. in eo nō est fundamētū vere sa-
pientie. in q vnusq; alterū pōt cognosce-
re an sit verus sapiēs an nō. **Eccs. x.** Stul-
tus multiplicat verba. **Flido.** Multū loq
stulticia est. et vox insipienti in multiplica-
tione sermonis. **Quintum** est quia silē-
tium est materia pacis. Ergo religiosi cō-
muniter ad silentium sunt restricti. et hoc p-
pter bonū pac. quia ex loquacitate generā-
tur lites et discordie. **Vnde Cato.** Lis mi-
nimis verbis interdum maxima crescit. Er-
go quicunq; diligit pacem in se et in alijs.
debet refrenare linguam. Et vbiq; est
par et charitas. ibi est et tēp. **Vnde in ps**
In pace factus est locus eius. Sed vbi ē
discordia. ibi est diabolus. **Sextum** qd
debet nos inducere ad silentium et mode-
rantiam verbor. est exemplum christi. qui
ante **Pilatū et Herodē** tacuit. **Vñ Esa-**
liij. Sicutis ad occisionē ducet et qñ ag-
nus corā tondente se obmutescet. et nō ape-
riet os suū. In hoc dat christ⁹ nobis exem-
plum taciturnitatis et silētiij. **Septimū**
est quia de oī verbo ocioso reddituri sum⁹
rationem i die iudiciij. prout habet **Mat.**
xij. prout christus ibidem dicit. q de omni
I verbo ocioso qd locuti fuerit. **Sed**
diceret qd est vbi ociosū. Hoc ostēdit
beatus **Greg⁹.** in li. moral. dicēs: Ociosū
quippe verbū est. qd aut ratione iuste ne-
cessitat. aut intentiōe pie vtilitatis caret.
Vñ Hiero. in sermōe. Verbū ociosum ē
qd sine vtilitate audientij et loquentij profer-
tur. Idem. Quicquid nō edificat audien-
tes in periculū vertitur loquentiū. **Modo**
si fm dictū christi erim⁹ reddituri rōnē de
vbo ocioso. qd tūc de multiloquio et dver-
bis nocuis et scādalosis. **Vñ Greg⁹.** De
ocioso sermōe erigit ratio. **Pēlandū** igit
valde ē que pena multiloquiū sequat. in
quo etiā p supbie vba peccat. **Exemplū**
q libenter loq debemus de licitis et bonis.
Quere ante sermone. xviij. b.

Sermo. CXL. De operib⁹

Operari me oportet
nec dies ē. **Joh. ix.** Sciēdū q
i verb pmissis christ⁹ nos ad-
monet ad faciēdū bona opa. **Pro quo**
sciēdū q hōies qtuor modis dānāt cū bo-
nis opib⁹. ex qb modis nos intelligē debe-
mus qñ opa nra bona facē debeam⁹ vt p
ea saluem⁹. Et ad hāc opationē christ⁹ nos
admonet i verb pmissis dicēs: **Opari** opor-
tet donec dies ē. **Unde** sciēdū. q
opa nra qtuor modis maculāt. q nō pos-
sunt eē deo grā et accepta et nob meritoria
ad vitā etnā. s cū ipsi dānam⁹ si sic morim⁹.
Primo dico q cū nris bonis opib⁹ dā-
nam⁹. cū ea remittim⁹. i. faciam⁹ ea cū tedio
nausea et negligētia et ex qdā cōsuetudine
et timore. et nō ex charitate. **Vñ Proū. x.**
Egestatē opata est manus remissa. **Item**
Proū. xviij. Qui moll et dissolut⁹ ē i ope-
re suo. frat est sua opa dissipāt. **Nā** mate-
ria mollis cito dissoluit. sic op⁹ mollium et
tepidor cito deficiūt et parū pficiūt. **Esa. p.**
Erit op⁹ nrm sic scintilla cito deficiet. **Nā**
sic ignis male accensus cito deficiet et extin-
guet. sic et op⁹ factū cū tedio et negligētia et
cū nausea. **Nā** tepiditas et negligētia in
bonis opib⁹ displicet deo. hoc pbat **Apoc.**
iiij. vbi christus dicit. **Relatio** opa tua. qz
neq; frigidus es neq; calidus. vtinam fri-
gidus esses aut calidus. sed quia tepid⁹ es
et nec frigidus neq; calidus. incipiā te euo-
mere de ore meo. **Glosa.** euomere. id est. d
confortio beatorum segregare. **Calidus** ē
qui feruidus ē in bonis opib⁹. **Frigidus** q
simpliciter desistit a bonis operib⁹. **Tepi-**
dus qui medio modo se habet. **Glo. inter-**
li. Maior spes est de frigidis qz de tepidis
Ratio est. quia tepidi quandam securita-
tem recipiunt. eo q aliquid boni agunt. et
ideo se non corrigunt. **Sed** frigid⁹ se esse
peccatores cognoscunt. et q non agunt bo-
na. ideo citius conuertunt. **Tepidus** euo-
mitur qñ in deterioza precipitatur et impe-
nitens moritur et a confortio sanctorum se
paratur. **Circa hoc** queritur: **Vñ B.**
tediū boni sit mortale pctm **Pro q sciēdū**